

Brinckman, John: [hanning set an'n Tun un flickt] (1842)

1 Hanning set an'n Tun un flickt
2 Reester up sin Schoh,
3 Lischen mit ehr Knütt de kickt
4 Hanning flitig to.

5 Hanning säd to Lischen: »Kik,
6 Lischen, weest du dat?
7 Fri du mi! Denn kümmt du glik
8 weg... von de Strat.

9 Hunnert Daler heww ick all
10 in min Strumpschacht bunn',
11 un sonn Katen un sonn Stall
12 de is ball nog funn'.

13 Wenn so klok as ick du büst,
14 smit wi unsen Kram,
15 un wenn du wist,
16 uppe Städ tosam.«

17 Lischen kek dunn up de Knütt,
18 up 'ne Masch, de full,
19 un dat Blot, dat Blot dat schütt
20 in den Kopp ehr dull.

21 »hunnert is to wenig, Hans,
22 dusend is nich väl.
23 Wenn du mi man liden kannst,
24 is dat all glik väl.

25 Denn eens lurrer Wehdag eens,
26 denn eens lurrer Freud,
27 heww wi Geld un heww wi keen,

28 heww wi uns doch beid.

29 Denn eens drög un denn eens natt,
30 kam dat, as dat kümmt,
31 denn eens krus un denn eens glatt,
32 grad as sonn Poor Strümp.«

(Textopus: [hanning set an'n Tun un flickt]. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/63498>)